

[Annette Just]

pludselig bliver skåret ned til fordel for de tidligere kolonier, de såkaldte Lomélande. Det er en form for protektionisme, og der er ikke noget at sige til, at vi, der går ind for frihandel, bliver forarget over, at en dansk regering bøjer sig på det punkt. Vi har hørt alle de gode undskyldninger, men de er ikke gode nok, for det burde være det vigtigste mål for enhver dansk regering at sikre, at den slags forhåndspræferencer ikke sker.

Så vil jeg sige til udenrigsministeren, at når jeg siger »en snert af mund- og klovsyge«, er det, fordi jeg i virkeligheden synes, at det er en smule latterligt, at man, når et parti inficeret kød kommer til Italien sandsynligvis fra Ungarn – det er kommet frem, at det sandsynligvis er derfra – ikke stopper importen fra det land, som kødet reelt er kommet fra, men stopper for al import fra hele Østeuropa. Det synes jeg er galt, og det er dér, jeg siger, at de regler, som ellers er fornuftige, bliver misbrugt. Det er i virkeligheden præcis det samme, som hvis Japan ville stoppe al import af kød fra EF-området, fordi der kom – undskyld igen udtrykket – en snert af mund- og klovsyge i Spanien. Det er jo ikke tilfældet, og det bør ikke være tilfældet; det burde være sådan, at man stoppede importen fra det pågældende land. Jeg ved, at den nuværende landbrugsminister har kæmpet som en rasende for, at vi fik kontrol af levende kød ved grænserne, således at man ikke kunne flytte ukontrolleret, levende kvæg over de indre grænser. I øvrigt mener jeg nu, at den nuværende landbrugsminister med i hvert fald min støtte har fået sikret, at vi netop ikke kan flytte sygdomsbefængte kreaturer over de indre grænser, og der må gælde de samme regler for de østeuropæiske lande.

For at sikre mig, at regeringen nu vil holde sig til de intentioner, den har givet udtryk for i de to meget velformulerede og velmenende indlæg – man kan måske sætte spørgsmålstegn ved, hvor meget man så vil gøre bagefter – vil jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget udtaler sin uforbeholdne støtte til den frie handel mellem alle lande, pålægger Folketinget regeringen at udnytte resten af det danske EF-formandskab til aktivt at arbejde for at afvikle eksisterende elementer af protektionisme i EF-samarbejdet og aktivt arbejde for indgåelse af frihandelsaftaler med flest mulige lande.

Folketinget pålægger regeringen at arbejde for øget liberalisering af samhandel og at støtte de EF-lande, der arbejder for at fjerne vedtagne protektionistiske handelshindringer.

Herefter går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 36).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette dagsordensforslag indgår nu i de videre forhandlinger.

Ivar Nørgaard (S):

Den danske velstand er i høj grad afhængig af en stor udenrigshandel. Socialdemokratiske regeringer har i hele efterkrigsperioden arbejdet aktivt for så fri og åben en international handel som muligt og for at afskaffe eller nedbryde protektionistiske foranstaltninger. Vi deltog meget aktivt i forhandlingerne inden for det gamle OEEC og det senere OECD om afskaffelsen af de kvantitative restriktioner mellem medlemslandene, og vi ønskede flest mulige europæiske lande med i en frihandelsaftale. Det resulterede som bekendt i dannelsen af EFTA, hvor syv lande afskaffede deres indbyrdes toldsatsler.

Da vi gik ind i EF, der jo er en toldunion med fælles ydre og ingen indre toldsatsler, arbejdede vi aktivt for oprettelsen af den frihandelsaftale mellem EFTA og EF, som nu også for længst er gennemført; også i GATT har vi været i front, når det gjaldt om gensidige toldnedsættelser.

Under den nuværende Uruguayrunde under GATT-forhandlingerne, som føres af EF på medlemmernes vegne, arbejdes der med en reduktion af tolden for både varer og tjenesteydelser. Med den stadig voksende globalisering og koblingen mellem computere og telekommunikationsnetværk er mulighederne for en øget handel med tjenesteydelser stærkt forbedret, men der er ingen generelle internationale aftaler, der kan danne rammen herfor, og derfor forhandler man i Uruguayrunden med det mål at skabe sådanne regler. Det støder navnlig på modstand fra en række udviklingslande, som ønsker at kunne opretholde og udvide beskyttelsen af egne tjenesteydelseserhverv.

Der er også problemer i USA, hvad der er paradoksalt, fordi det var USA, der først rejste